

رسولان مسیح

¹Let a man so account of us, as of the ministers of Christ, and stewards of the mysteries of God.²Moreover it is required in stewards, that a man be found faithful.³But with me it is a very small thing that I should be judged of you, or of man's judgment: yea, I judge not mine own self.⁴For I know nothing by myself; yet am I not hereby justified: but he that judgeth me is the Lord.⁵Therefore judge nothing before the time, until the Lord come, who both will bring to light the hidden things of darkness, and will make manifest the counsels of the hearts: and then shall every man have praise of God.⁶And these things, brethren, I have in a figure transferred to myself and to Apollos for your sakes; that ye might learn in us not to think of men above that which is written, that no one of you be puffed up for one against another.⁷For who maketh thee to differ from another? and what hast thou that thou didst not receive? now if thou didst receive it, why dost thou glory, as if thou hadst not received it?⁸Now ye are full, now ye are rich, ye have reigned as kings without us: and I would to God ye did reign, that we also might reign with you.⁹For I think that God hath set forth us the apostles last, as it were appointed to death: for we are made a spectacle unto the world, and to angels, and to men.¹⁰We are fools for Christ's sake, but ye are wise in Christ; we are weak, but ye are strong; ye are honourable, but we are despised.¹¹Even unto this present hour we both hunger, and thirst, and are naked, and are buffeted, and have no certain dwellingplace;¹²And labour, working with

¹هرکس ما را چون خدام مسیح و وکلای اسرار خدا بشمارد.²و دیگر در وکلا بازپرس می‌شود که هر یکی امین باشد.³اما بجهت من کمتر چیزی است که از شما یا از یوم بشر حکم کرده شوم، بلکه برخود نیز حکم نمی‌کنم.⁴زیرا که در خود عیبی نمی‌بینم، لکن از این عادل شمرده نمی‌شوم، بلکه حکم کننده من خداوند است.⁵لهذا پیش از وقت به چیزی حکم نکنید تا خداوند بیاید که خفایای ظلمت را روشن خواهد کرد و نیت‌های دل‌ها را به ظهور خواهد آورد؛ آنگاه هرکس را مدح از خدا خواهد بود.

⁶اما، ای برادران، این چیزها را بطور مَثَل به خود و آپولوس نسبت دادم به‌خاطر شما تا دربارهٔ ما آموخته شوید که از آنچه مکتوب است تجاوز نکنید و تا هیچ یکی از شما تکبر نکند برای یکی بر دیگری.⁷زیرا کیست که تو را برتری داد و چه چیز داری که نیافتی؟ پس چون یافتی، چرا فخر می‌کنی که گویا نیافتی.⁸الحال سیر شده و دولتمند گشته‌اید و بدون ما سلطنت می‌کنید؛ و کاش که سلطنت می‌کردید تا ما نیز با شما سلطنت می‌کردیم. زیرا گمان می‌برم که خدا ما رسولان را آخر همه عرضه داشت مثل آنانی که فتوای موت بر ایشان شده است، زیرا که جهان و فرشتگان و مردم را تماشاگاه شده‌ایم.¹⁰ما به‌خاطر مسیح جاهل هستیم، لکن شما در مسیح دانا هستید؛ ما ضعیف لکن شما توانا؛ شما عزیز اما ما ذلیل.¹¹تا به همین ساعت گرسنه و تشنه و عریان و کوبیده و آواره هستیم،¹²و به دست‌های خود کار کرده، مشقت می‌کشیم و دشنام شنیده، برکت می‌طلبیم و مظلوم گردیده، صبر می‌کنیم.¹³چون افترا بر ما می‌زنند، نصیحت می‌کنیم و مثل قاذورات دنیا و فضلات همه‌چیز شده‌ایم تا به‌حال.¹⁴و این را نمی‌نویسم تا شما را شرم‌نده سازم بلکه چون فرزندان محبوب خود تنبیه می‌کنم. زیرا هرچند هزاران استاد در مسیح داشته باشید، لکن پدران بسیار ندارید، زیرا که من شما را در مسیح عیسی به انجیل تولید نمودم،¹⁶پس از شما التماس می‌کنم که به من اقتدا نمایید.¹⁷برای همین تیموتاؤس را نزد شما فرستادم که اوست فرزند محبوب من و امین در خداوند تا راه‌های مرا در مسیح به یاد شما بیاورد، چنانکه در هر جا و در هر کلیسا تعلیم

our own hands: being reviled, we bless; being persecuted, we suffer it:¹³ Being defamed, we intreat: we are made as the filth of the world, and are the offscouring of all things unto this day.¹⁴ I write not these things to shame you, but as my beloved sons I warn you.¹⁵ For though ye have ten thousand instructors in Christ, yet have ye not many fathers: for in Christ Jesus I have begotten you through the gospel.¹⁶ Wherefore I beseech you, be ye followers of me.¹⁷ For this cause have I sent unto you Timotheus, who is my beloved son, and faithful in the Lord, who shall bring you into remembrance of my ways which be in Christ, as I teach every where in every church.¹⁸ Now some are puffed up, as though I would not come to you.¹⁹ But I will come to you shortly, if the Lord will, and will know, not the speech of them which are puffed up, but the power.²⁰ For the kingdom of God is not in word, but in power.²¹ What will ye? shall I come unto you with a rod, or in love, and in the spirit of meekness?

می‌دهم.¹⁸ اما بعضی تکبر می‌کنند به گمان آنکه من نزد شما نمی‌آیم.¹⁹ لکن به زودی نزد شما خواهم آمد، اگر خداوند بخواهد و خواهم دانست نه سخن متکبران را بلکه قوت ایشان را.²⁰ زیرا ملکوت خدا به زبان نیست بلکه در قوت است.²¹ چه خواهش دارید آیا با چوب نزد شما بیایم یا با محبت و روح حلم؟